

Jeg kommer endelig til den principielle Uoverensstemmelse i Opfattelserne. Det fremgaar af Betænkningen, hvor Fler-tallet beklager, at Ligningskvantumet er nedsat, og det fremgaar saavel af Mindretallets Betænkning som af Forhandlingerne ved Sagens første Behandling, at Venstre havde ønsket Ligningen yderligere nedsat. Naar vi havde næret dette Ønske og navnlig havde næret Haab om at faa Tilslutning til det, vil jeg her henvide til et Par Ting, der staar i de Bilag, som ledsager Lovforslaget, og som jeg maaske med den højtærede Formands Til-ladelse maa citere. Det staar i det af De samvirkende danske Husmandsforeninger stillede Forslags § 5: „Naar der til Statens Lagre er indgaaet 7,5 Mill. hkg Korn, be-myndiges Indenrigsministeren til efter nær-mere fastsatte Regler at anvende 1 Mill. hkg Korn fra Statens Lagre som Tilskud til Svineproduktionen i Jordbrug med ind-til 10,000 Kr.s Jordværdi“. Det fremgaar altsaa heraf, at man gaar ud fra, at til Befolkningens Forsyning er $6\frac{1}{2}$ Mill. Tønder tilstrækkelig. Der er endvidere i Bemærk-ningerne til Lovforslaget sagt, at efter Ernæringsraadets Beregninger kan vi uden Kalamiteter komme igennem med Anven-delse af 6,7 Mill. hkg Korn til Brød, Mel, Gryn, industrielt Brug og Heste-, Svine- og Hønsfoder fra Statens Lagre.

Det er ud fra disse Betragtninger, vi har haabet at faa Tilslutning til en yderligere Nedsættelse af Ligningen. Det er imidlertid ikke lykkedes. Naar Venstre har den her fremsatte Opfattelse, er det, dels fordi vi ser en nødvendig Betingelse for Landbrugets fremtidige Eksistensmulighe-der i, at det kan opretholde nogen dyrisk Produktion under de Udsigter, der er for Tilførsel af Kunstgødning, og dels, hvad der for mig er det væsentligere, fordi der truer den danske Nation og navnlig den Del af den, der ikke hører til Landbruget, saa overordentlig meget, hvis Smørratio-nerne indskrænkes, og der er Mangel paa Fedt, paa Mælk, og der intet Flæsk er til Folk udenfor Landbruget. Jeg har i de sidste Dage forhørt paa Mejerierne, og man har der sagt mig, at Mælkeproduktionen er faldet med 40 pCt. Hvis denne Lov gaar det mellemstore Landbrug, der ifølge Sagens Natur er det, der her i Landet leverer det største Kvantum saavel til Forbrug som til Eksport, saa nær, at der maa en yderligere Reduktion til, nærer jeg Frygt for, at Folk kan komme til at staa med Kort uden at kunne faa dem honore-ret med Mad. Vi havde, som det fremgik

af de Ændringsforslag, Venstre har stillet, tænkt os en lavere Skala, men efter den Beregning, som er foretaget over den Skala, der var fornøden for at faa de $7\frac{3}{4}$ Mill. Tønder, som vi enedes om — en Beregning, som vi først modtog sent i Lørdags Aftes, da Udvalget skulde slutte sit Arbejde og afgive Betænkning, hvorfor der ikke har været Tid eller Lejlighed til indgaaende at prøve den, men man maa jo antage, at Beregningen er rigtig —, maa jeg ind-rømme, at Skalaen ligger noget over det, vi havde tænkt os. Men jeg forsikrer dette høje Ting, at mine Bekymringer refererer sig ikke alene og ikke en Gang særlig til Landbruget, de refererer sig mere til den Del af Landets Befolkning, der staar uden-for Landbruget. Jeg tænker med Frygt paa, at det skulde indtræffe, at der ikke kan leveres Befolkningen det for-nødne af Mælk, af Smør, af Flæsk i Særdeleshed, med andre Ord, at det skulde indtræffe, at der blev Fedtnød her i dette Land. Jeg har fremholdt disse Bekymringer ved første Behandling, og jeg har gjort det i Udvalget, men man har fra anden Side og navnlig fra deres Side, som særlig har med disse Forhold at gøre, ment, at vi især maa kaste os over Produktionen af Korn og derved af Mel og Brød. Det er jo muligt, at det er fornødent, men jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg nærer Bekymring for, hvorvidt man kan gøre Befolkningen forstaaeligt, at en saa voldsom Omkalfatring af Ernæringsforholdene er nødvendig. Jeg kunde derfor tænke mig, at hvis Høstudsigterne skulde blive af særlig betænkelig Art, i Lighed med hvad vi havde i Fjor, kunde det blive nødvendigt at overveje disse Forhold paa ny. Hvis vi faar Udsigt til en normal Høst, indrømmer jeg, at dette selvfølgelig vil lette Bekymringerne i over-ordentlig høj Grad. Det var blot disse Bemærkninger, jeg ønskede at knytte til den ærede Ordførers Udtalelser.

Ellinger: Jeg deler fuldkommen de Betænkeligheder af alvorlig Art, som den ærede sidste Taler (Jørgen Jensen) frem-førte, men i den halve Snes Dage, som Udvalget har haft til at beskæftige sig med denne meget store Sag, har der ikke været Tid til en grundig Udredning af alle de Spørgsmaal, som kommer til at foreligge, naar en saadan Sag behandles. De forskellige Myndigheder, derunder Ministeriet selv, som har haft med denne Sag at gøre, har naturlig maattet anvende lang Tid til at gennempløje det Materiale,